СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

НА БАЗАРІ УКР. РОБ. ДОМУ В ТРАНСКОНІ, МАН.

(Враження.)

Пятниця, 13-го березня, вечером. Саля У.Р.Д. прибрана, сцена також прибрана, а на сцені мішана оркестра з 10-ох осіб. По боках в салі довжезні столи з ріжними річами, на стінах "колеса". В салі повно людей.

— Хто має тікет число 16! — викликає з одного кута товариш.

— Пять і пів, хто дасть більше? — викликає на середині салі "окшенір".

В салі гамір, шум. Кожної пів години музика перериває цей гамір, граючи якусь пісню.

Так тягнулося до дванайцятої години ночі.

Люде, що поприходили з грішми, пішли до дому з ріжними річами.

В салі осталися лише комітетовці, щоб троха дещо очистити й прибрати все до порядку на завтра.

Субота (на другий день). Касієр, писар, і контрольори (ще й контрольори!) аж попріли.

Це, як кажуть Англійці, був "мейн парт". Продавали, купували, вигравали, їли, звичайно — базар.

Та це все, хоч головне, але не найголовніше. Хтось з комітету проголосив, що завтра (в неділю) вже не будуть нічого продавати, буде лише вибір господині.

— Голосовання тайне, — пояснював член комітету. — Є три кандидатки: одна від базарового комітету, одна від відділу Жіночої Секції, а одна від СУРМ. Один цент, один голос. В 5. годині вечером замкнеться голосовання й таки зараз буде проголошений результат. Піддержуйте всіх трох! — закінчив член комітету.

Неділя. По обіді читаю. Маю кілька тузинів тикетів, але не спішуся, бо в своїм життю ще ніколи нічого не виграв.

Около четвертої години пішов до У.Р.Ф.Д. Кортіло побачити вибір господині. Але я трохи спізнився, бо коли прибув до салі, то було так багато людей, що ледви пропхався.

— Одна година часу! — гукав якийсь чоловік зі сцени. А поміж людей тиснуться жінки, чоловіки й діти.

— Дайте що на нашу...

— Та я вже дав товаришці...

— Але ви мені ще не дали.

— Дайте товарису на насу кандидатку, бо ви знаєте, сцо ми сце не робимо і не маємо гросей, — щебетала коло мене членкиня з СУРМ.

Заспокоїв одну, прийшла друга й тої самої. За пару мінут пішло пять доларів.

Пересунувся в другий кут й по дорозі пішла друга пятка.

— Ще одна мінута!

Дітвора рушила до сцени.

— Пята година!

В салі все тихо.

За пару мінут отворилася сцена. Напереді сиділи три кандидатки, позаді контроля.

Дітвора дивилася на свою кандидатку з великим зацікавленням.

Тов. М. Дубас виголошує результат голосів.

— Товаришка С. Паскевич, кандидатка від відділу СУРМ одержала 20,458 голосів.

— Урра! У-р-р-а-а-а-а!

Дальшого висліду я вже не чув. Дітвора кричала, аж саля дрожала. Секретарка СУРМ вручила господині великий букет, решта дітвори зсадили свою господиню зі сцени й понесли на руках через салю.

На останку зачув, що всіх грошей з вибору господині прийшло $536.25.

Вечером концерт. Саля набита. Концерт перепроваджував т. М. Сміт. Програма концерту була коротка, але гарна. Грали, співали і промовляли. Деклямацій не було. Т-ка А. Репетівська виголосила коротеньку, але досить поучаючу промову.

На павзі забрав слово т. М. Сміт і сказав, що базар закінчився і з тої нагоди базаровий комітет приготовив цей концерт. Він сказав, що це вже другий базар відколи побудований У.Р.Ф.Д. Минулого року були ліпші часи для наших товаришів, а цего року багато безробітних. Однак базар випав добре. Коли минулого року ми зібрали поверх 900 дол., то цего року поверх **1,100 дол.** (Грімкі оплески.) **За довгом лише булька!** (Грімкі оплски.)

Бесідник зложив подяку всім бизнесменам, котрі так щиро дарували річи для базару, як також й всім тим, що так щиро те все розкупили й працювали в користь сплати довгу У.Р.Ф.Д. Відділ СУРМ зложив також подяку не лише за працю, але й за побіду в виборі своєю господині.

Урядовий звіт здасть комітет.

Я від себе лише скажу, що комітет базару заслугує на признання, а спеціяльно голова комітету т. А. Слизюк, котрий працював днями й ночами.

Та найголовніше є те, що за довгом осталася лиш "булька".

Обсерватор.

ПРО РОБІТНИЧИЙ РУХ В ДІ ПЕС.

Вже третий місяць минає як з Ді Пес був допис про рух серед українських робітників. Писав свого часу тільки один товариш про "щурі" (в ч. 21 17. лютого 1925) з оберненими ковнірами та що вони, мовляв, шкодять робітничому рухови в Ді Пес. Вони мають деякий вплив на деяких робітників, котрі самі лізуть в їх кошари зі шлюбами і хрестинами та платять по 18 доларів.

В нас при відділах ТУРФДім і Жіночої Секції істнує Драмгурток, котрий час від часу виставляє драми і комедії, тільки брак відповідних інструкторів, щоб робота на полі мистецтва приносила бажані наслідки. Тут є кількох товаришів, що беруть живу участь в Драмгуртку, але мовляв, а де-ж він навчився? Але робота про те йде вперед, хоч помалу. Представлення що місяця, збори відділу два рази на місяць і більше, читання що четверга, проби Драмгуртка в пятницю й понеділок, проби співу що неділі, мітінги відділу Жіночої Секції що середи, концерти, свята, забави, одним словом, днів не вистає. Трохи дисціпліни бракує. Як прийдеться скликати пробу штуки на 8. годину, то всі придуть по девятій.

Однак є надія на краще. Драмгурток приготовляє тепер драму "Родина щіткарів" на перший май. Це буде перше свято в Ді Пес, котре робітники відсвяткують і виставлять з тої нагоди згадану драму під проводом т. Білецького, котрий бачив цю драму підчас VI. З'їзду в У.Р.Д. в Вінніпегу. І маємо надію, що з витревалістю аматорів ця драма принесе успіх як моральний, так і матеріяльний. Отож, вперед товариші і товаришки в Ді Пес і покажіть, що "щурі" вам не перешкодять. Освідоміть робітників, щоб не давали по 18 дол. за шлюб і хрестини, а щоб офірували на У. Р. Дім, на котрім тяжить довг. Я тут тільки пишу поверховно про роботу, щоб сказати, що ми "щурів" не боїмося. Деякі мають страх, бо допис вже передрукований на англійську мову і незабаром відбудуться над ним молебні, щоби дописувача "грім розбив". Чи розібє, не знаю, але дописувателі з Ді Пес, будьте на осторожности!

Робкор.

НА ЗУСТРІЧ ФАРМЕРСЬКІЙ ГАЗЕТІ.

Дана, Саск.

Дуже зацікавило багатьох фармерів, що нарешті вони будуть мати свою фармерську газету "хоч на старість". Бо инші фармері мають, а українські фармері ні. Доходять сюди ріжні англійські тижневики, місячники, але не багато наших фармерів можуть їх читати. Отож "Фармерське Життя" має широке поле до роботи між українськими фармерами. Цей часопис зможе доступити до кожної фармерської хати, бо такого часопису в Канаді нема ще в українській мові та й не дорогий, бо лише два долари на рік. А найголовніше — новий, цікавий, не обговорений ріжними буржуазними підлизниками та богомазами.

Скільки мені самому приходиться нераз наслухатися брехнів про "Укр. Роб. Вісти". Кричать дяки й попи та агенти, що то газета більшовицька, а що то таке більшовизм, того вони не пояснять. Плетуть ріжні дурниці про "московські рублі", чортами, пеклом лякають своїх вірних щоб і до рук тої газети не брали. А ті і не беруть, бо не грамотні, самі себе підписують хрестиками. Я сам одного разу чув як егомосць збирав в церкві до громади своїх парафіян за те, що цілий церковний заряд вибрали неграмотний, включаючи й секретаря. "Подумайте, каже, що я буду робити з неграмотним секретарем, та-ж він і члена не запише. Чому хоч секретаря не вибрали грамотного?" А не вибрали тому, що грамотні не приймали, бо не хочуть мати з попом до діла. Потім піп кричав, щоб вчилися грамоти, а люде потім сміялися і казали, що як навчаться грамоти, тоді їм і попа не потрібно.

А тим часом грамотний фармер як побачить поквітування в "У.Р.В." і побачить, як напливають жертви на пресу з цілої Канади й Злуч. Держав, то знає, хто ту газету піддержує. Такий чоловік плюне вже в очи брехунам. Такого чоловіка називають на фармах безбожником, недовірком а самі моляться богу і пють самогонку, а напившись бються, а потім знову моляться богу. А що робиться на танцях, на забавах, що молодь виробляє? А на хрестинах, весілях, навіть вмерлинах — пють, виробляють такі дива, що потім встидно слухати. А вони при дітях і дітей поять.

Кажу, багато буде мати до праці "Фармерське Життя". Тільки-ж і ви, фармері, постарайтеся, щоб воно було у вас і у вашого сусіда. Ви знаєте про своє життя, але не все, а "Фармерське Життя" роскаже вам про життя всіх фармерів, тому воно так гарно називається.

Хай-же лунає між фармерами клич: "Хай жиє "Фармерське Життя"! Хай шириться між фармерами, освічує їх і веде до кращої долі.

Стефан Він—цький.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Портедж ла Прейрі, Ман.

Дня 13. березня, 1925 р. помер т. Онуфрій Буляховський. Покійний лишив по собі жінку і четверо дітей. Хорував він 6 років, будучи ушкоджений при праці, а пізніше дістав ще серцеву недугу. Останніми тижнями стан здоровля його погіршився і він умер в 46-ім році життя. Тіло покійного товариша перевезено було з хати до Укр. Роб. Дому, якого він був членом і бажав собі цего за життя. Товаришки з відділу Жіночої Секції поклали на гріб покійного вінок, перевязаний червоною лентою. Перед виносом тіла т.т. М. Рурак і В. Литвин виголосили короткі промови. На похорон зібралося досить поважне число людей, бо покійний був досить знаний в місті. Тіло покійного товариші і товаришки відпровадили на місце вічного відпочинку. Спи, дорогий товаришу, земля тобі пером.

Присутний.

МІЖНАРОДНЄ СВЯТО ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ В ТОРОНТО.

Цего року найкраще відсвяткували своє свято жінки-робітниці Торонта. Три відділи — український, єврейський і англійський устроїли в суботу, 7. березня великий концерт-мітінг, на котрому виступали з промовами представниці цих трох організацій. На цему концерт-мітінгу промовці взивали робітниць до організації, вказуючи, що капіталізм гнітить жінок однаково ріжних націй. На цему мітінгу робітниці ріжних націй задемонстрували свою інтернаціональну солідарність.

На другий день, 8. березня відбулося свято в честь Т. Шевченка, найбільшого співця українських поневолених мас. Це свято було ще й тим цікаве, що на нему виступала молода українська пролетарська письменниця, т-ка Піонтек. Промова т-ки Піонтек зробила гарне враження на присутних. Товаришки слухали затаївши духа, бо слова т-ки Піонтек промовляли до серця присутніх. Так само і наші товаришки не забули в той вечір і про свого провідника — "Робітницю" і поспішили своїми щирими датками її на допомогу, бо тільки маючи свій гарний журнал, зможе гарно розвиватися наша організація. Того вечера наш відділ збільшився, бо вписалося 13 нових членкинь.

Вечером того самого дня відбулося вшанування памяти Т. Шевченка старанням відділів У.С. К.П.К., ТУРФДім, Жіночої Секції, Р.З.Т. і Ліги Комболоді. Після відспівання "Заповіту" всі присутні встали і віддали пошану могилі Т. Шевченка, що була збудована на сцені і прибрана квітами. Т-ка Піонтек виголосила реферат про життя Т. Шевченка. Реферат був досить обширний і повчаючий, бо в нему було представлене ціле життя Шевченка, його боротьба з неправдою і насильством панів над українськими селянами й робітниками. Тому нині 64. роковини смерти Шевченка обходять українські трудові маси всюди, де вони тільки замешкують, бо всім їм він однаково близький і дорогий.

Ці дні в Торонто остануть на довго в памяти місцевих робітників і робітниць взагалі, а українських зокрема.

Учасниця.

ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д.

Едмонтон, Алта.

Дорогі Товариші!

Просимо Вас помістити в "У.Р.В." імена жертводаців, що склали жертви нашим колядникам на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Едмонтоні.

Драмгурток ухвалив вислати дві групі колядників — одну під проводом т. М. Якимчука, другу — т. Д. Вихрестова. Тов. Д. Вихрестов приготовив колядників з такими піснями: "На сході вже звізда сіяє, робітників скликає в робітничі ряди стать, кайдани рвать" і "Нова радість стала, яка не бувала, звізда ясна, пятикутня, на весь світ засяла". Колядників витали в кожній хаті по товариськи, тому, що колядники трудились по морозі для робітничої інституції, а не для своєї особистої користи. Від імени У. Р. Д. заряд складає сердечну товариську подяку жертводавцям за їх щирі жертви, а також й колядникам за їх труд.

М. Дилявський, голова. І. К. Лупул, секретар.

Імена жертводавців:

По $5.00:

В. Данилюк, І. Вирстюк, Broadway Caffe, В. Гаврись. П. Вирстюк, М. Мокрій, Ол. Юрійчук, Г. Ризюк, т-ка К. Гаврилюк і Настя Будник;

по $3.00:

К. Симкович, С. Чабан, Н. Тарабас, П. Малофій, Н. Позняк, М. Строїч;

по $2.00:

Ю. Кузик, М. Фербей, М. Дилявський, І. М. Татко, Н. Тачинський, М. Унгурян, А. Понур, Н. Лотоцький, Я. Карпишин, С. Сітик, П. Гусар, А. Рогаченко, В. Запорожан, Д. Рараговський, І. Никифорук, Т. Синявський, М. Адамчук, Н. Маланчук, С. Марусик, Ю. Унгурян, І. Кушнір, І. Базюк, М. Маковійчук, Ю. Будник, І. Мойса, т-ка С. Унгурян, Анна Костів, Саковська Анна Гудима, Анна Верстюк, Д. Унгурян, Юлія Бачнюк і О. Вирстюк; С. Смаль $1.85; по $1.50: В. Д. Томяк, і т-ка Кароліна Слупська;

по $1.00:

В. Бойчук, В. Плавюк, М. Залізняк, М. Балисабан, М. Чабанюк, Сісил, Оливич, Урин, М. Кисилиця, С. Белимер, Ю. Строїч, Т. Адам, Ю. Королюк, С. Панасюк, Ф. Сливка, В. Чіпіль, М. Бойчук, И. Запорожан, С. Перон, А. Семенюк, С. Явтохович, Ю. Бочковський, К. Карпо, Едвард, Н. Калинюк, В. Романюк, І. Горкевич, А. Мелничук, Гр. Андрейчук, Невчас, Ол. Дудар, В. Дубин, Т. Гесій, А. Кузь. І. Виничук, Ф. Вакалюк, Т. Семенчук, І. Вакалюк, І. Клецко, М. Пунак, А. Шидловський, І. Перчишин, Рутко, М. Червін, П. Мордаль, М. Мордаль, Г. Марцик, І. Селянич, Т. Стечишин, С. Головач, П. Мелник, І. К. Лупул, І. Ковальський, Д. Данилюк, Ю. Маріянчук, І. Мойсей, В. Унгурян, Ю. Лазарук, Ф. Федоришій, т-ка Ева Якимчук, П. Томяк, А. Гоян, Т. Козакевич, Анна Зень, С. Волянська, Текля Лопух, М. Слободян, Софія Онищук, Марія Карпович, К. Кулик, Анна Шидловська;

по 50 ц.:

М. Сливка, Р. Ковальчук, Ф. Лазарик, І. Обстрий, Ю. Криса, В. Сенюк, М. Прокопчук, Олена Бельбас, В. Дякур, Дуфіліпі, Ю. Н. Малярчук, П. Різун; Стимбіцька 40 ц.; Марія Марковська 35 ц.; по 25 ц.: Марія Левіцька, Т. Сидор, А. Р., Т. Б.; М. Чернецький 10 ц. Дрібної колекти в У.Р.Д. в Едмонтоні $2.65, що робить разом $220.75.

З товариським привітом,

І. К. Лупул.

РЕФЕРАТ ТОВ. М. ІРЧАНА.

На запрошення робітничих організацій при Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан на Шевченківськім концерті в неділю, вечером, 22. березня (марта), т. М. Ірчан виголосить реферат на тему:

"ЯК РОЗУМІТИ ТВОРИ ШЕВЧЕНКА".

На цей реферат повинні прийти всі укр. робітники і робітниці в Іст Килдонан, щоби своєю присутністю гідно вшанувати память великого ґенія-поета трудового українського народа.

Вступ за добровільними датками.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Сторджис, Саск.

Шановна Редакціє!

Я прошу Вас помістити мою просьбу в "У.Р.В." Я називаюся Юрко Будник і походжу з села Кучорова на Буковині. Удаюся через "Укр. Роб. Вісти" до товаришів робітників і фармерів, робітниць і фармерок з просьбою. 16 років тому назад я їхав волами 30 миль з міста до дому і дуже велика тоді була заверюха. Я заблудив і так блукаючи відморозив собі обидві ноги. Завезли мене до шпиталю, а там мені відрізали обидві ноги нище колін. І тепер я не здібний до ніякої праці, не в силі навіть коло хати ходити. Я мав деревляні ноги, але вже виходив. Відтак замовив нові ноги, дав $100.00 завдатку вже тому три роки і ще повинен доплатити $150.00 і не мав де їх взяти. І так до цего часу. І тамтих сто доларів пропадає. А тепер і на життя я не в силі заробити, не тільки на ноги. Та коли-б то я сам каліка, а то ще й жінка моя лежить в постелі 10 років хора. Вже 20 років я працюю на фармі. Половину фарми продав, бо не мав з чого вижити. А на тій половині, що лишилася, лише 10 акрів вироблено. Ось так я бідую. Мені вже 60 років. А тепер я звертаюся до вас, добрі люде, поможіть мені в моїм горю, бо тяжке-ж воно, тяжке. Поможіть що ласка Ваша нещасним двом старим калікам, Допомогу прошу слати на адресу:

George Budnyk,
P. O. Box 105,
Sturgis, Sask.

Від редакції: — Каліка Юрко Будник прислав до редакції свою фотографію з відрізаними ногами, як також на його листі є підписано 10 осіб, його сусідів, які потверджують, що все те, що написано в вище наведеній просьбі, є правдиве.

(36)

ПОДЯКА.

Едмонтон, Алта.

На цему місци складаю щиру подяку товаришам в Гемилтоні і Саскатуні, від яких я одержав допомогу в сумі: з Саскатуну $8.00, а з Гемилтону $5.25. Щиро дякую як жертводавцям, так і тим, що занималися колектою. Ця поміч була для мене великою допомогою в мому тяжкому положенню.

З товарискім привітом,

Е. Тилимчук.

ТЕАТР І МУЗИКА.

Відділ Жіночої Секції при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні устроїть в суботу, 28. березня в год. 8-ій вечером в Укр. Роб. Домі **ФАМІЛІЙНУ ЗАБАВУ,** на яку запрошує місцевих робітників і робітниць.

Старанням Драмгуртка при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні відбудеться в неділю, 29. березня **ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ** в память 64-ої річниці смерти великого поета і співця працюючих Т. Шевченка.

Старанням Спілки Української Робітничої Молоді при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні, в суботу, 4. квітня буде відограно дві дуже смішних комедії.

Кличемо Едмонтонських робітників і робітниць затямити ці дати і прибути численно на концерти і представлення.

ЧИТАЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!

Кожний робітник і фармер повинен читати і знати

ПРО СУТЬ ТА ПРИЧИНУ ТУБЕРКУЛЬОЗИ.

Написав Др. М. Сисак.
Ціна тільки 10 центів.

Замовлення слати до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard and McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ Юзька Концоградa з села Ромашівки, повіт Чортків, Галичина. Перебував в Едсон, Алта., відтак виїхав в 1923 р. до Венкувер, Б. К. Хто про него знав би або він сам хай напише до:

Fed Matwiychuk
36) Bickerdike, Alta.

ДРАМА! ЧИТАЙТЕ І ДРУГИМ ПЕРЕКАЗУЙТЕ! ДРАМА!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ У.С. К.П.К. ДРАМГУРТОК ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

відограє

В СУБОТУ, ДНЯ 21. БЕРЕЗНЯ 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

зворушаючу драму в 4-ох діях І. Тогобочного п. н.:

БОРЦІ ЗА МРІЇ

АБО

КАЇН І АВЕЛЬ

Є це драматичні малюнки з сільського життя, де не тільки пересічний багач-селянин на спілку з иншими паразитами села висмоктує останні соки з селянина-бідняка, але навіть рідний брат — багач знущається над своїм молодшим, біднішим братом і щоб загарбати його останню свиту, загонить його в могилу. Є це зразок клясової боротьби на селі на Україні за часів царату. Тому не пропустіть нагоди побачити цю драму. Аматори докладають старань, щоб вона вийшла як найкраще.

Приходіть і знайомих приводіть.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНА ТИКЕТІВ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

Тикети набувайте завчасу: щодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОЇ СЕКЦІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 22. БЕРЕЗНЯ 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

В ПАМЯТЬ 54-ОЇ РІЧНИЦІ ПАРИЗЬКОЇ КОМУНИ.

В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ МУЗИЧНІ І СПІВАЦЬКІ СИЛИ ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ, А ТАКОЖ БУДУТЬ ПРОМОВЛЯТИ БЕСІДНИКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ.

Приходіть вчасно, щоб не вертати домів.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

НОВІСТЬ! ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!

Старанням Українського Робітничого Товариства у Веґревил відограється в середу дня 25. березня (марта) ц. р. в Добінс театрі дуже популярну драму т. М. Ірчана

"РОДИНА ЩІТКАРІВ".

Зміст драми це вірна відбитка недолі й злиднів працюючої кляси а сваволі й самолюбства кляси пануючої. Представлення "Родина щіткарів" ніколи не затреться в вашій памяти, бо в йому ви побачите вірну відбитку свавільного і насильного знущання панами цего світа над працюючою клясою, до котрої і ви самі належите.

Тож не оминіть тієї небувалої нагоди. Приходіть на це представлення на означений час й кличте з собою своїх знайомих.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ДЛЯ ДОРОСЛИХ 50 ц., ДЛЯ ДІТЕЙ 15 ц.

ВІДДІЛ КАНАДІЙСЬКОГО ТОВАРИСТВА БЕЗРОБІТНИХ У ВІННІПЕГУ

оцим подає до відома, що

МАСОВІ МІТІНҐИ БЕЗРОБІТНИХ

відбуваються кожного четверга в 8. годині вечером

в Лейбор Темп'л (кімната № 30)
при Джеймс вулиці

Закликається всіх безробітних приходити на ці мітінґи для обговорювання своїх справ.

Мітінґи членів Вінніпеґського Відділу Канадійського Товариства Безробітних відбуваються кожного понеділка в 8. годині вечером, під ч. 530 Мейн Стр. (кімната ч. 7).

Всі члени Товариства Безробітних повинні брати в них участь. На мітінґи можуть приходити і ці, що бажають вступити до Товариства. Членська вкладка виносить 10 ц. на місяць.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

ДО ВІДОМА ЧЛЕНКИНЯМ ВІДДІЛУ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ.

Цим повідомляємо всіх членкинь вінніпеґського відділу Жіночої Секції і симпатиків, що в понеділок, 23. березня (марта) в 8.30 годині вечером, відбудеться в Укр. Роб. Домі дуже цікава лекція на тему:

ЯК ВИХОВУВАТИ ДІТИ.

Лекцію виголосить т. Іван Карач. Просимо товаришок не спізнятись. Нових членкинь і симпатиків щиро вітаємо.

Заряд.

ПОШУКУЮ свого рідного брата Юліяна Атамана з села Селищі, Станиславівського повіту, коло Галича. Довші роки проживав в Канаді. Хто про його знав би особисто, ласкаво прошу написати на мою адресу:

Nastia Hulyk
39 Glenwood Ave.
39) Binghamton, N. Y.

ТОВ. ФАРМЕРІ! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ СВІЙ ЧАСОПИС!

Оцим закликаємо всіх українських фармерів до передплати нового, фармерського тижневого часопису

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ"

що почне виходити при кінці місяця березня (марта) цего року у Вінніпегу.

ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ: НА РІК $2; НА ПІВРОКУ $1.

"Фармерське Життя" буде поміщувати цікаві вісти з фармерського, селянського й робітничого життя і організаційного та просвітного руху у всіх країнах, новини про найважніші світові події, цікаві статті про всякі громадські справи, приступні наукові розвідки, дописи, поради й інформації для фармерів.

"Фармерське Життя" запросило до співробітництва визначних журналістів, агрономів і кореспондентів в Канаді, Злучених Державах і Европі.

"Фармерське Життя" буде завжди змагати до того, щоби задовольнити своїх читачів-фармерів і бути їхнім щирим учителем, вірним порадником і надійним провідником.

Оказове число "Фармерського Життя" радо вишлеться безплатно на кожну подану адресу. Тому проситься всіх товаришів фармерів негайно присилати на нище подану адресу, списки імен і назвиск та почтові адреси усіх своїх знайомих, щоб можна було вислати їм оказове число. Проситься також всіх товаришів і прихильників збірати передплату для "Фармерського Життя" та посилати її а також всяку кореспонденцію, на адресу:

FARMER'S LIFE

UKRAINIAN LABOR TEMPLE,

COR. PRITCHARD & McGREGOR STS., — — — — — — WINNIPEG, MAN., CANADA.